

1/2022

ZPRAVODAJ

**Pomocí těchto sponzorů a dárců jsme mohli v roce 2021 pracovat v našem
INFO - Centru**

Instituce Statutární město Přerov (dotace ve výši 365 000,- Kč)
Obce ČR

Firmy Teplo Přerov. a.s.
Technické služby města Přerova
PSP Engineering a.s.
Formel, spol. s.r.o.
PeMaP s.r.o
Tichopádek, s.r.o.
Veolia Energie ČR, a.s.
Emos, s.r.o.
Lékárna U Zlatého hada
Pivovar ZUBR, a.s.
Nej Tv. a.s.
MODIT spol. s.r.o.
ARVISIMAX, s.r.o.
Jiří HURTA, s.p.
IVED – Media s.r.o.

Jednotlivci Mgr. Zdeněk Boháč
Lubomír Vacula
MPSV – Ing. Václav Zatloukal

VŠEM DÁRCŮM MOC DĚKUJEME

Ohlédnutí za akcemi loňského roku

Lázně Poděbrady – 29. 8. – 5. 9. 2021

Podělíme se s Vámi o zážitky z lázeňského pobytu, který se uskutečnil ve dnech 29. 8. – 5. 9. 2021 v lázních Poděbrady. Podařil se zorganizovat i přes problémy, které vznikly těsně před našim odjezdem a byly zapříčiněny výměnou ve vedení lázní. Díky velkému úsilí vedoucích naší pobočky STP paní Oldřišce Sedláčkové a Ivaně Vaculové vše dopadlo dobře. Za to jim patří velký dík.

Ubytování jsme byli opět v lázeňském hotelu Libuše s plnou penzí. První den jsme projeli lázně vyhlídkovým vláčkem se zastávkou u hornického kostelíku, kde byl zajištěn výklad průvodce. Vyprávěl nám o kutnohorských havířích, kteří byli na tomto místě popraveni. V dalších dnech jsme již absolvovali předepsané procedury, které bylo možné si i podle vlastního uvážení vyměnit za jiné. Ve volném čase jsme se věnovali i kulturním akcím. Prohlédli jsme si zámek a jeho expozice. Jejich úprava nastala při příležitosti oslav 550. výročí mírových snah Jiřího z Poděbrad. Na rekonstrukci se dohodlo Muzeum s Univerzitou Karlovou, která je vlastníkem poděbradského zámku. Zajímavé jsou i zpřístupněné sklepní prostory, kde jsou umístěny renesanční náhrobníky a terakotové plakety s erby posledních majitelů panství. Navštívili jsme také galerii Ludvíka Kuby, kde se konala výstava obrazů mladého nadějného umělce Adama Kašpara. Vystavené originály každého velmi zaujaly.

V úterý jsme absolvovali plavbu lodí Jiřího z Poděbrad po Labi do Kolína a zpět. Plavba byla spojena s bohatým rautem a hudbou. Někteří si i zazpívali a zatancovali za doprovodu Poděbradského dua Standy a Lenky Kneith. Náš dress code pro plavbu byl následující - pruhované námořnické tričko, bílé kalhoty a případně námořnická čepice. Náš pochod do přístavu za zpěvu námořnických písniček vzbudil u návštěvníků lázní velký ohlas a potlesk 😊. S touto hudební skupinou jsme se ještě jednou setkali, a to na tanečním večírku, který byl pro nás naplánován na čtvrteční večer.

Týden uběhl jako voda. V sobotu většina z nás již neměla procedury, a tak z účastníků vzešel návrh, abychom si udělali autobusem výlet do Kutné Hory, Tento návrh byl všemi odsouhlasen. Počasí nám přálo a po rozdělení do dvou skupin jsme si s průvodci prohlédli vše, co je v Kutné Hoře k vidění, včetně nádherného gotického chrámu sv. Barbory. Prohlídka Kutné Hory byla dosti náročná, ale zvládli jsme to, a všichni byli spokojeni. Pomalu se přiblížil konec našeho pobytu v Poděbradech a odjezd domů.

V neděli ráno jsme se cestou domů ještě zastavili na nádherném zámku Žleby, který je velmi zachovalý. Mohl by se právem nazývat pohádkový, protože byl mnohokrát kulisou k filmovým pohádkám. Zámek je jedinečný svými bohatě zdobenými interiéry, sbírkami historických zbraní, starožitnostmi, sklem, keramikou, obrazy, historickým nábytkem a okenními vitrážemi.

Plni zážitků jsme se večer vrátili domů do Přerova. Pořadatelkám a panu řidiči patří náš velký dík. Těšíme se na další akce, které pro nás STP Přerov pro příští rok uskuteční.

účastnice pobytu – Eva Mazurová a Květa Halamová

Ohlédnutí za akcemi loňského roku

Chorvatsko – letovisko Igrane – 10. 9. – 19. 9. 2021

Ve dnech 10. 9. – 19. 9. 2021 zajistila a zorganizovala MO STP Přerov pro své klienty ozdravný pobyt v Chorvatsku – v Igrane.

V pátek 10. září se tedy v odpoledních hodinách vydal autobus se všemi přihlášenými zájemci na cestu do Chorvatska, městečka Igrane. Doprava byla zajištěna luxusním patrovým autobusem CK ABC Znojmo. Cestu nám po celou dobu jízdy zpříjemňovali příjemní, vtipní a ochotní řidiči. Měli spoustu informací o průběhu celé cesty i o Chorvatsku a samotné Makarské riviéře. Jejich zásluhou nám cesta rychle a příjemně ubíhala.

V sobotu v 9. hodin jsme dorazili do letoviska Igrane, kde jsme byli očekáváni paní delegátkou a majiteli apartmánů u nichž jsme byli ubytováni. Ubytování bylo zajištěno v apartmánech v blízkosti pláže a moře. První den v sobotu nám paní delegátka na informativní schůzce sdělila základní informace, které se týkaly celého pobytu, včetně stravování, výletu lodí do centra Makarské riviéry, který se měl uskutečnit v úterý.

Stravování bylo zajištěno v restauraci Turan formou teplých večeří, kdy byla možnost si vybrat ze dvouchodového menu. Snídaně a obědy jsme si zajišťovali sami a nemuseli tak naše ranní vstávání přizpůsobit určité hodině na snídani.

Většina účastníků hned první den po příjezdu a ubytování využila krásného slunného dne a zamířila k moři, případně na procházku a poznání městečka. Igrane je krásné malebné městečko uprostřed Makarské riviéry s oblázkovou pláží, kterou obklopuje pobřežní promenáda, kterou lemují kavárničky, restaurace, řada pizzerií a venkovních posezení, které přímo lákají se zde zastavit a něco dobrého na chuť si zakoupit. My jsme této lákavé nabídky využívali jak přes den, kdy jsme se osvěžovali dobrými ovocnými limonádami a zmrzlinou, tak i večer, kdy jsme se po dobré večeři procházeli ještě úzkými uličkami městečka a poznávali jeho zákoutí s tím, že jsme večer zakončili posezením venku, v kavárničce.

Třetí den pobytu, opět krásný slunečný den, jsme jeli na celodenní výlet lodí do Makarské. Tam jsme si prošli náměstíčko a přilehlé uličky, tržnici s ovocem a zeleninou, obchůdky, občerstvili se v kavárně. Kdo měl zájem mohl se jít okoupat na pláž. Čas vymezený pro výlet rychle uplynul a odpoledne byl návrat domů. Protože nám počasí přálo a následující dny byly krásné, teplé a slunečné, využívali jsme spojení slunce-tepla a mořské vody do sytosti.

Dny u moře v hezkém slunečném počasí ubíhaly rychle, vznikla nová seznámení, přátelství a v sobotu 18. září nastal konec těmto pohodovým dnům. Poslední koupání, poslední zmrzlina, káva, víno na rozloučenou a jedeme domů. V 19. hodin byl odjezd.

Cestu zpět nám opět zpříjemňovali ochotní a vtipní řidiči, a tak jsme v pořádku v neděli ve 12. 00 dorazili domů do Přerova, kde již na většinu cestovatelů čekali příbuzní a známí, aby je odvezli domů.

Děkujeme všem, kteří se o bezproblémový průběh celého ozdravného pobytu, který se nám velice líbil postarali a těšíme se opět na další setkání nebo pobyt.

účastnice pobytu – Srnová Irena, Skácelová

Ohlédnutí za akcemi loňského roku

Lázně Maďarsko – Harkány – 26. 9. – 5. 10. 2021

V letošním roce, stejně jako v loni, se pro velký zájem opět uskutečnil pobytový zájezd do termálních lázní Harkány. Harkány jsou vyhledávaným a oblíbeným místem pro milovníky termálů, kteří příjemný pobyt v teplé lázni spojují s léčivými účinky vody, která léčí pohybové ústrojí, klouby, revmatismus, osteoporózu atd. Složení místní sírové vody je v Evropě jedinečné.

V pondělí ráno, v 7. hodin, jsme po příjemné, klidné noční jízdě luxusním autobusem zastavili před hotelem Forras, kde jsme se ubytovali v pěkných dvoulůžkových pokojích se sociálním zařízením. Po celou dobu pobytu jsme byli spokojeni s úrovní stravování. Snídaně podávané formou bufetu, vždy doplněné výborným zákuskem. Večeře servírované, s výběrem za tři jídel podle chuti každého. K pití pivo, víno, vinný střík, káva nebo nealko. Všichni mohli být spokojeni. Součástí pobytu byla pro každého celotělová masáž od skvělých maďarských masérek, které nám také doporučily kvalitní kosmetické přípravky z termální lázeňské léčivé vody. Po ubytování se nás ujala paní delegátka, u které jsme si zakoupili permanentky pro vstup do termálních lázní a mohli jsme se s ní také zúčastnit procházky lázeňským městem a dozvědět se něco o jeho historii, poznat významná místa. Nejvíce času jsme však věnovali pobytu a relaxaci v termálních lázních, ve čtyřech bazénech s různou teplotou vody. Mohli jsme využívat i zážitkové lázně, wellness, účastnit se každodenního cvičení ve vodě, pod vedením zkušených cvičitelů. Vzhledem k tomu, že lázně leží v rozlehlém, krásně udržovaném parku s různými zákoutími, se stánky s občerstvením, s výbornými a chutnými maďarskými polévkami, palačinkami a langoši a také díky tomu, že po celou dobu našeho pobytu bylo krásné „letní“ slunečné počasí s teplotami až 25 st. C, jsme si tu skutečně užívali. Během pobytu jsme absolvovali také večerní výlet do města Pécs, univerzitního města, se spoustou historických památek, a především jsme tam zažili fantastický „Festival světél“ plný barevných světelných efektů. Velmi příjemný byl také výlet do známé vinařské csárdy Kalmár Pince, kde jsme si pochutnali na večeři podle vlastního výběru. Mohli jsme si vybrat mezi pečenou kachnou, pečeným kolenem a stoupenci zdravé výživy, či diety, volili zeleninový salát s kuřecím masem. Jako zákusek byla palačinka se šlehačkou a neomezená konzumace maďarského bílého, růžového či červeného vína. Následovala veselá zábava při živé hudbě se zpěvem a tancem, při kterém jsme to bez ohledu na věk a zdravotní problémy, rozjeli jako za mlada 😊. Cestou do csárdy jsme navštívili nejstarší poutní místo v Maďarsku – Mariagyudu, kde podle legendy byla v 17. století objevena soška Panny Marie z doby, kdy zde ještě žili Slované. Prohlédli jsme si baziliku i Křížovou cestu.

Příjemné byly také večery v našem hotelu, kde jsme se výborně bavili a k tanci i poslechu nám pan harmonikář hrál známé světové melodie, ale i české a moravské lidovky. Paní delegátka nás pak učila pravý maďarský čardáš a to stálo za to 😊. Během pobytu v lázních jsme si v místní tržnici nakoupili maďarské speciality, různé pikantní klobásy, sýry, koření atd. Na závěr bychom chtěly ocenit skutečnost, že jsme pobyt prožili jako skvělá parta, v pohodě, s dobrou náladou a bez problémů. Za všechny účastníky našeho zájezdu děkujeme Oldřišce a Ivance za skvělou organizaci.

účastnice zájezdu: Věra Kubanová a Irena Vyňuchalová

Ohlédnutí za akcemi loňského roku

Šumava – 15. 10. – 18. 10. 2021

Jak už je v názvu napsáno dne 15. 10. 2021 začal náš čtyřdenní zájezd po vlastech českých, který byl původně naplánován na měsíc květen. Ale díky korona virovému omezení byl výlet odložen na měsíc říjen. No i tenhle termín byl vázán na negativní test na COVID 19 u každého člena zájezdu, kterému každý vyhověl.

V pátek 15.10. v ranních hodinách jsme došli na parkoviště u kina Hvězda, kde bylo místo nástupu. Autobus přijel podle plánu a po krátkých organizačních pokynech jsme se vydali na dlouho očekávanou cestu. Cesta nám příjemně ubíhala až po obec Obrataň, kde jsme kvůli nehodě na silnici museli poopravit náš plán cesty. Naštěstí to nebyla velká zajiždka, a tak jsme pokračovali dále, a to na vodní zámek Blatná. Po příjezdu na parkoviště a krátké procházce se nám naskytl pohled jako z pohádky. Tento zámek, původně se jednalo o tvrz z 13. století, získal své jméno a po něm i osada, jež při něm vyrůstala, od bažin, uprostřed kterých byl postaven. Od svého vzniku prošel hrad stavebními úpravami až se z něj stal zámek a vystřídal nespočet majitelů. Od pánů Bavorů ze Strakonice až po rod Hildprandtů, kterým byl zámek po restituci v roce 1992 navrácen. Po prohlídce zámku měla následovat prohlídka zahrady. Ta se ale nekonala z důvodu pozdějšího příjezdu k zámku způsobeného havárií na cestě, a časově by nám to nabouralo další program zájezdu. Za pozornost ještě stojí, že malebnost tohoto zámku byla využita v minulosti filmovými scenáristy pro natáčení pohádek a komedií.

Naše další cesta vedla na hrad Velhartice. Asi po 40 km jízdy autobusem a 500 m chůze přes vstupní bránu jsme se ocitli na nádvoří hradu a zámku Velhartice. Je to středověký hrad z přelomu 13. a 14. století vystavěn v gotickém stylu, s dispozičně ojedinělou architekturou. Hrad, tedy spíše zřícenina hradu, je tvořena ze tří částí, a to obrannou věží nazvanou Putna, další částí je kamenný most se čtyřmi lomenými oblouky tyčícími se ve výšce asi 10 metrů, jehož mohutnost nemá, spíše neměla v Evropě obdoby. Poslední částí hradu byla obytná část, která nesla název Rajský dům. Zajímavostí je, že most, který stojí mezi obrannou věží a Rajským domem stojí samostatně a s těmito stavbami je spojován dřevěnými padacími mosty na obou koncích. Dalo by se to brát jako znak nedobytnosti. Ke zřícenině hradu bylo v roce 1627 připojen renesanční zámecký palác Huertovo křídlo. Je to dvou patrová budova, která je dnes národní kulturní památkou. V průběhu prohlídky zámku jsme se dověděli historii zámku i něco o jeho majitelích a prošli jsme si dobově zařízené místnosti od nábytku až po obrazy. Vše to působilo velice uceleným dojmem. Po dokončení prohlídky jsme se dostavili k autobusu a pokračovali cestou do místa našeho ubytování a stravování. Hotel Srní Dependance, tak se jmenoval. Nově zrekonstruovaný hotel, kde jsme měli ubytování a snídaně. Večeře byli zajednány v asi 100 m vzdáleném Hotelu Srní. Oba hotely jsou postaveny na okraji centra obce Srní začleněny do nádherné šumavské přírody. Snídaně byly formou švédských stolů ve velkém sortimentu, takže si každý z účastníků mohl vybrat co chtěl. Formou švédských stolů probíhala i večeře, i když to nebyla večeře, ale spíše kulinářské hody. Na stolech byly studené, teplé, sladké i slané předkrmy asi pět druhů teplých večeří a na závěr ovoce, zákusky a zmrzliny. Zkrátka bylo to perfektní. Po celodenním trmácení jsme se těšili na sprchu, televizi a postel. Druhý den po dobré snídani jsme nastoupili do autobusu a naším cílem bylo městečko Železná Ruda hlavně její část Alžbětín, kde se nachází železniční nádraží spojující vesnici Bayerisch

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – pokračování

Eisenstein na straně Německa s Železnou Rudou a pokračující dále do Čech. Nádraží je postaveno na hranici obou států. Nádražní budova, respektive dvě stejné nádražní budovy, jsou postaveny k sobě, ale jsou zrcadlově otočeny. Jedna patří Německu, druhá České republice. Přes nádraží je na zemi vyznačená čára, kde probíhá státní hranice. V dnešní době se nádraží využívá výhradně pro osobní dopravu. Po prohlídce nádraží Alžbětín jsme pokračovali směrem do Německa k prohlídce Velkého Javorského jezera. Jezero ledovcového původu leží ve výšce 936 m nad mořem má rozlohu 7,2 ha a maximální hloubku 16 m a je v přírodní rezervaci Grosser Arbersee a Arberseewand. Jeho stáří je odhadováno na cca 10 000 let. Po vystoupení z autobusu nás přivítala rozlehlá chata s restaurací, obchody a sociálním zařízením, která stála na břehu hned vedle vodních kol. Nabídku na vypůjčení nikdo neakceptoval, ale skoro všichni jsme obešli celé jezero poklidnou chůzí kolem zmíněné restaurace, až jsme se dostali na parkoviště, kde jsme se soustředili před další cestou. Cílem naší další cesty byl Bodenmais, v překladu Boží Mysl, městečko vzdálené asi 10 km od hranic s Českou republikou. Je to velmi malebné místo ležící na úpatí hory Velký Javor a je známé sklářskou tradicí a výrobou broušeného a foukaného skla. Dále jsme měli naplánovanou exkurzi do místní likérky spojenou s ochutnávkou místní produkce. V rámci proti covidových opatření tento bod nebyl splněn a po krátkém občerstvení u místních prodejců kávy jsme pokračovali v cestě do městečka Arnbruck. Městečko leží v Bavorském lese a je známé svým čistým vzduchem, který blahodárně působí na člověka. V místní sklářské huti jsme mohli sledovat výrobu sklářských předmětů ze vzdálenosti tak pěti metrů. Po zhlédnutí této ukázky šikovnosti místních sklářů jsme pokračovali do prodejny, kde jsme si mohli výrobky ze skla zakoupit. Dále následovalo osobní volno, které jsme strávili v místním parku s jezírkem a různými skleněnými plastikami s pohádkovou tematikou. Asi po dvou hodinách odpočinku jsme nasedli do autobusu a vydali se zpět do hotelu. Večeře opět nezklamala.

Třetí den po snídani jsme vyjeli do města Klatovy. Na prohlídku města jsme využili služby místní průvodkyně, takže jsme se o městě a jeho historii ledacos zajímavého dověděli. Královské město Klatovy bylo založeno českým králem Přemyslem Otakarem II. v roce 1260. V průběhu staletí se město utvářelo až do dnešní podoby. Ve středu města se mísí moderní architektura s historickou, zastoupenou několika stavebními slohy. Svoji prohlídku jsme začali v barokní lékárně U bílého jednorožce. Zařízení lékárny pochází z roku 1773, provoz lékárny se udržel až do roku 1966, poté bylo zařízení upraveno jako lékárnické muzeum. Z odborného výkladu jsme se dověděli, jak taková lékárna fungovala, co všechno musel daný lékárník vědět a kde pořizoval suroviny k výrobě léků. Další pamětihodností je jezuitský kostel Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce, pod kterým se nacházejí katakomby, které se staly pohřebištěm členů jezuitského řádu. Do roku 1783 tam bylo pohřbeno 200 zemřelých. V roce 1784 Josef II. pohřbívání v kryptách zakázal. V dnešní době je v prostorách katakomb instalována expozice, která vypráví příběh jezuitských Klatov. Z odborného výkladu jsme se dověděli, že v katakombách byl vystaven důmyslný ventilační systém, který se podílel na přirozené mumifikaci těl. Na začátku 20. století byl systém ventilace poškozen, což zapříčinilo rozpad 140 mumifikovaných těl. V dnešní době je ventilační systém obnoven a o posledních 38 mumifikovaných těl pečují konzervátoři. Po prohlídce katakomb jsme měli výklad k Černé věži. Je to pěti patrová věž vysoká 81,6 metrů a byla postavená v letech 1547–1555 za účelem signalizace nebezpečí, požárů a nepřátelských vojsk. K ochozu vede 226 schodů, které slibují pěkný výhled z věže. Ale vzhledem k tomu, že naše návštěva byla mimo

Ohlédnutí za akcemi loňského roku – pokračování

hlavní turistickou sezonu, byla Černá věž zavřena. Po dokončené prohlídce města jsme odjeli do místa našeho ubytování, ale se zastávkou v obci Prášily. Předmětem našeho zájmu byla botanická zahrada.

Čtvrtý den jsme se autobusem vypravili k funkční technické památce Čenkově pile. Tento objekt leží na soutoku říček Křemelná a Vydra z nichž vznikla řeka Otava. Kdysi skutečná pila byla pojmenovaná podle obchodníka se dřevem Čenka Bubeníčka, který zde pilu v letech 1863-70 postavil. Dřevo se tehdy vázalo do vorů a plavilo po řece Otavě. V místě Čenkově pily najdeme stopu významného českého hudebního skladatele Bedřicha Smetany, a to v podobě letitého smrku, který zde Smetana sám zasadil v roce 1867. Dnes místo pily je funkční ubytovací zařízení a o několik stovek metrů dál na konci umělého kanálu zvaného Vantroky se nachází funkční vodní elektrárna. Po ranní procházce údolím říčky Vydry jsme nastoupili do autobusu, jeli jsme navštívit městečko Kašperské Hory. Kašperské Hory jsou šumavským městem s bohatou historií a rozkládají se v blízkosti horního toku zlatonosné řeky Otavy. Nad městem se tyčí známá dominanta hrad Kašperk vystavěný z rozkazu Karla IV. k ostražce zemské hranice, obchodní stezky a zlatorudných dolů. Naš zájem o Kašperské Hory byl poněkud prozaičtější. V městečku má svoji stálou expozici muzeum motocyklů a kol a muzeum hraček. Muzeum historických motocyklů v Kašperských Horách patří mezi vůbec nejstarší soukromá muzea tohoto typu v České republice. Samotný dům muzea pochází z původní zástavby ze 14. století. Výstavní prostory muzea jsou umístěny ve zcela atypickém prostoru staré pudy s výškou krovu až 14,5 metru. Krov je prací starých šumavských tesařů, byl totiž zkonstruován bez jediného kovového hřebíku. Výklad k expozici nám poskytl pan Bálek. Před námi bylo nespočet motocyklů, kol, kočárků a figurín v dobovém oblečení, jakoby zasazené do ulic města. Nejstarší exponát pocházel z roku 1911. Další navštívenou budovou, bylo muzeum hraček. Tady jsme měli možnost vidět nepřeberné množství panenek, kočárků, autíček, skládaček, letadýlek a každý z nás si vzpomněl na svoje dětství, když tam uviděl hračku, s kterou si jako dítě hrával. Po návštěvě muzeí jsme měli možnost si prohlédnout kašperský náměstíčko s kostelem svaté Markéty s kulatou kašnou v rohu náměstíčka. Naše další cesta vedla na Jezerní slat'. Jezerní slat' patří mezi vrchovištní rašeliniště ležící na náhorní plošině Šumavských plání. Od parkoviště jsme pokračovali pískovou cestou, kterou asi po 250 m nahradil dřevěný chodník. Jezerní slat' má rozlohu 208 hektarů a přes ni je vidět špičatý vrchol Antýgl. Další zastávkou na naší cestě byla vesnička Kvilda. Vesnička patří mezi nejvýznamnější turistická střediska Šumavy. Je nejvýše položenou obcí v republice 1065 m nad mořem. Od roku 1765 má vesnice vlastní kostel svatého Štěpána. Kvilda má i malý pivovar, kde vaří velmi chutné pivo, které jsme měli možnost ochutnat. Poslední zastávkou na naší cestě před odjezdem domů byla Chalupská slat', která leží asi 10 km východním směrem od známého střediska Kvilda. Nachází se v nadmořské výšce 900 m, plocha rašeliniště je 137 hektarů a plocha jezírka je 1,3 hektaru s hloubkou 1,5 metrů. Z parkoviště jsme šli asi 200 metrů po zpevněné silnici a potom jsme přešli na dřevěný chodník délky asi 400 metrů. A přišli jsme na okraj slatě. Po chvíli obdivování šumavské přírody a jejich krás jsme nasedli do autobusu a vydali se na zpáteční cestu do Přerova.

Co dodat závěrem? Za čtyři dny jsme najeli přibližně 1100 km bez nehody a ve zdraví. Akce splnila svůj účel poznat Šumavu a její okolí. Po dobu pobytu nám mimořádně přálo krásné počasí, i když byla polovina října. Poděkování patří panu řidiči za bezpečnou jízdu a oběma vedoucím, paní Sedláčkové a paní Vaculové za skvělou organizaci zájezdu. účastník zájezdu A. Šomanová

Fotodokumentace z akcí loňského roku

vyrážíme na plavbu lodí krále
Jiřího z Poděbrad

užíváme si průzračné mořské vody
v Chorvatsku – Igrane

poznáváme krásy Šumavy

relaxujeme v léčivé termální vodě
Maďarsko - Harkány

NOVINKA roku 2022

OD LETOŠNÍHO ROKU ROZŠÍŘUJEME PRO NAŠE ČLENY SLUŽBU **PEDI-
KŮRA**, VE STEJNÉM REŽIMU JAKO MASÁŽENKY.

CENA ZA 1 PEDIKŮRU ČINI 250,- KČ

Fotodokumentace z akcí letošního roku

lednová kavárnička – PharmDr. Simona Arnošová

únorová kavárnička – Jaroslava Goláňová

už opět sportujeme - bowling

Ach ty činžovní domy

S rodinou Vykydalových nás pojilo velké přátelství. Jednak jsme měli stejně staré kluky, jednak se oba naši muži věnovali závodně atletice. V době, kdy nebyly závody, trávili jsme volný čas společně. Více času ale spolu trávili naši muži - o víkendech na závodech, během týdne na stadionu Spartaku Přerov a v zimním období v tělocvičně Sokola. Tréninky byly vysilující, takže úbytek tekutin doplňovali, zcela výjimečně :-), v blízké hospůdce.

Byl jeden z běžných dnů v týdnu. S manželem jsme se spokojeně uložili k nočnímu spánku. Byla asi půlnoc, když se někdo sune do mé postele se slovy: "Posuň se, posuň se." Vzbudilo to i mého manžela, který mi řekl: "Lehni si ke mně, to asi Hanka nepustila manžela tak pozdě domů, tak se přišel vyspat k nám." Poslechla jsem.

Ráno jsem se vzbudila, šla do kuchyně a tam bylo přes židličku přehozené sako uniformy. V kapse byly doklady. Podívala jsem se na ně a zjistila, že patří našemu sousedovi z horního patra.

Dodnes nevíme, jak se to mohlo stát. Že by nezamčené dveře, nebo stejné klíče? Neřešili jsme to. Soused se omluvil a poznamenal, že si spletl patro a že ty činžovní byty mají stejně situovanou kuchyň i ložnici. Víckrát se to našťěstí neopakovalo. Dnes na to vzpomínáme jako na humornou příhodu a se sousedy vycházíme dobře.

Vzácný člověk

Před lety jsme se s manželem dohodli, že dovolenou strávíme na východním Slovensku v lázeňském městečku Vyšné Ružbachy. Inspiroval nás velký termální bazén s obrovským smrkem rostoucím uprostřed. Vedle nás na dece ležel Josef Abrahám se synem, v té době asi osmiletým Pepíkem. Vzápětí jim přišla něco sdělit národem milovaná Libuška Šafránková. Jak je známo, neměla ráda popularitu, tak byla zahalená černým šátkem a velkými tmavými brýlemi.

Jednoho krásného slunečného dne se moje představy o idylické dovolené rozplynuly. Při slunění a mazání ochrannými prostředky jsem na těle objevila něco, co mě vážně znepokojilo. Museli jsme se vrátit domů a vyhledat lékaře. Ten rozhodl o chirurgickém zákroku, který jsem absolvovala v nemocnici v Kroměříži. Tandem lékařů a sester byl úžasně sehraný. Chovali se všichni přívětivě a profesionálně.

Za krátkou dobu jsem se ocitla doma. Rozhodla jsem se, že jim při poslední kontrole poděkuji za péči a přinesu prezent. Nejsem v těchto situacích v předávání dárků zběhlá, ale přemohla jsem se. Na nemocniční chodbě jsem potkala svého operátora, poděkovala jsem a chabou rukou mu předávám značkový dárek koupený v Tuzexu. Nepřijal. Vzápětí řekl: "Já se se svými pacienty nejraději loučím takto ..." a dostala jsem od něj velkou pusu. Mou první reakcí bylo podívat se přes zasklené chodby, ale neviděla jsem nikoho, takže zahanbena jsem nebyla. S panem primářem jsem se rozloučila a poslala písemné poděkování na ředitelství nemocnice.

Dodnes vzpomínám na ten svůj nemocniční pobyt a přeji všem, koho postihne podobný osud, aby potkali tak vzácného člověka.

členka KAKU

Důstojně bydlím – žiju! – pokračování

POBYTOVÉ SOCIÁLNÍ SLUŽBY, DOMOV PRO SENIORY

Motto: „Domov není místo, kde bydlíš, ale místo, kde ti rozumějí.“

Poskytují dlouhodobé pobytové služby seniorům, kteří mají sníženou soběstačnost a jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné osoby. V domovech pro seniory není zajištěno pouze ubytování a strava, ale také mnoho dalších služeb, jako je pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, sociálně terapeutické a aktivizační činnosti, pracovníci domova pomohou při uplatňování Vašich práv a oprávněných zájmů. Služba se poskytuje za úhradu!

Ze života

Paní Božena, které je 79 let, už pět let žije v domově pro seniory. Sama se o sebe již nedokázala postarat a rodina ji nemohla zaopatřit tak, jak to její zdravotní stav vyžadoval. Z počátku měla z pobytu v domově velké obavy, ovšem nyní je spokojená a je ráda, že tento krok udělala. Má zde veškerou potřebnou péči, chválí si polohovatelnou postel a řadu dalších pomůcek, které ji život usnadňují. Pravidelně jezdí na víkend ke svým dětem. Je za to samozřejmě moc ráda, doma je zkrátka doma, ovšem přiznává, že takové pohodlí jako v domově to není. Navíc se nemusí o nic starat. Má tady veškerý servis – navařeno, uklizeno a čistě vypráno. Další velkou výhodou je, že má stále společnost. Našla zde nové přítelkyně. O zábavu je tady postaráno. Společně s ostatními může navštěvovat různé kurzy, čtou si, poslouchají hudbu, nebo si jen tak povídají ve společenské místnosti.

JAK POSTUPOVAT PŘI VÝBĚRU POBYTOVÉ SLUŽBY?

Chcete-li si vybrat to nejlepší a eliminovat možná rizika (např. riziko špatného zacházení), měli byste věnovat výběru náležitou pozornost. Vždyť to bude Váš nový domov. Před podpisem si prostudujte důležité dokumenty o sociálním zařízení. Víte, kdo je zřizovatelem a zda je náležitě zaregistrován? Registrovaná zařízení musí splnit řadu podmínek (např. musí disponovat kvalitním školeným personálem) a jsou pod přísnou kontrolou. Seznamte se také s různými vnitřními předpisy – provozním nebo návštěvním řádem. Zajímejte se o ceník služeb. Za co všechno se platí? Jaká je další placená nabídka služeb? Jak je nastaven platební kalendář, co zálohy? Nejvíce Vám však prozradí osobní návštěva v zařízení. Mějte oči dokořán a dívejte se kolem sebe očima potenciálního obyvatele. Zajímá Vás, jak je to se stravováním, s hygienou, má dům zahradu, internet, jaká je dostupnost lékařské péče.... Otázek je mnoho, proto nespěchejte. Popovídejte si s lidmi, kteří zde žijí a poptejte se i v okolí na pověst zařízení. Zajímat by Vás mělo i to, jak se řeší případné stížnosti a nespokojenost klientů. Přejeme šťastnou ruku při výběru!

Velikonoční cukroví

Jarní biskupský chlebíček

Ingredience: 2 hrnky polohrubé mouky, 5 ks vajíček, 1 prášek do pečiva, 1 hrnek mléka, 1/3 hrnku oleje, 300 g rukoly (nebo medvědí česnek – pak vynecháme česnek), 100 g strouhaného sýra, 100 g slaniny, 6 stroužků česneku, sůl, koření.

Postup: Troubu předehřejeme na 200 st. C. Oddělíme žloutky od bílků. Česnek najemno nasekáme. Ve větší míse smícháme všechny ingredience kromě bílků. Česnek protlačíme nebo nastrouháme. Směs jemně ochutíme solí a pepřem. Bílky vyšleháme na tuhý sníh, a nakonec ho jemně vmícháme do směsi. Formu na biskupský chlebíček dobře vymažeme a vysypeme moukou. Pak do ní vylijeme směs a hned vložíme do trouby. Pečeme asi 30 minut. Když špejle po zapáchnutí zůstává čistá, znamená to, že koláč je propečený po celé hloubce.

Velikonoční muffiny naslano

Ingredience: 300 g anglické slaniny, 200 g mladého špenátu (mladé kopřivy), 250 g hl. mouky, 1 lžička soli, 2 lžičky prášku do pečiva, ½ lžičky jedlé sody, 80 g čedaru, 2 vejce, 75 g másla, 250 ml. podmáslí, svazek petrželky,

Postup: V míse smícháme mouku, sůl, kypřicí prášek, jedlou sodu a většinu sýra nastrouhaného nahrubo. V druhé misce prošleháme vejce, rozpuštěné máslo a podmáslí. Přilijeme k suchým přísadám a krátce promícháme, jen aby se těsto smísilo. Přimícháme zchladlou opečenou slaninu nakrájenou na nudličky, spařený (vymačkaný) špenát nakrájený nahrubo a pažitku nakrájenou najemno. Těsto vkládáme do formy na muffiny (jednu velkou lžící), vyloženou čtverečkem pečicího papíru. Posypeme zbylým sýrem a pečeme ve vyhřáté troubě na 180-200 st. C asi 20 minut dozlatova. Propečení zkusíme špejlí, po vytažení musí být čistá. Po upečení muffiny potřeme olejem, aby se krásně leskly. Můžete podávat např. jako přílohu k zelí s pečenou krkovičkou.

Banánový beránek

Ingredience: 250 g polohrubé mouky, 250 g cukr krupice, 250 g másla, 4 vejce, 2 ks menších banánů, 1 vanilkový cukr, 1 prášek do pečiva, tuk na vymazání formy, hrubá mouka na vymazání

Postup: změkklé máslo utřeme s cukrem a vanilkovým cukrem do pěny. Do máslové pěny přidáme žloutky, rozmixované banány, prosátou polohrubou mouku s práškem do pečiva a vše promícháme. Z bílků ušleháme tuhý sníh, který zlehka vmícháme do těsta. Beránkovou formu vymažeme tukem a vysypeme hrubou moukou. Do formy vlijeme těsto a v troubě při 180 st. C pečeme asi 50 minut.

Stránka humoru

Každé ráno piji sklenici vody. Dnes jsem omylem vypil sklenici slivovice. Tak dobré ráno jsem už dlouho neměl.

Přistihla jsem manžela s milenkou. Nezačala jsem hysterčit. Jen jsem řekla: „Sedněte si blíž k sobě, ať vás vyfotím na pomník.“

Sním o bílých Vánocích. Ale jestli dojde bílé, dám si klidně i červené.

Na záchytce: „To bych rád věděl, proč jste mě sem dovezli?!“ „Přeci kvůli pití!“ „Tak to je jiná, šup, šup, můžete nalívat!“

Nedávno jsem zjistila, že na černém trhu s orgány stojí mužská varlata 130 000 Euro. Dívám se na mého chrápajícího manžela a nemohu ani usnout.

Vlk se v porodnici rozplývá blahem při pohledu na své novorozené potomky. „Ta očička, no celý já..., ta ouška, no celý já..., ty zoubky, no.....ty zoubky!“ „Zajíci, ty haj..le! Jen počkej!“

Znám jednoho, co šetřil na stará kolena. Pak uviděl mladá kolena a všechny úspory byly v pr..li.

Narodí se dítě a hned říká: „Já jsem prezident!“ Lékař nařídí: „Půl mozku odstranit!“ Po operaci dítě říká: „Jsem primář tohoto oddělení!“ Lékař nařídí odstranit i druhou půlku. Dítě pak říká: „Občanské průkazy, prosím!“

Přijde mladík do cukrárny a ptá se prodavačky: „Máte perníkové srdce s nápisem Jsi moje jediná?“ „Ano, máme.“ „Tak pětkrát.“

Továrník se ptá účetního: „Proč se naši zaměstnanci dneska tak radují?“ „Ále selhal nám počítač a místo mezd jsme jim vyplatili daně.“

Malý Pepík přiběhne domů a ptá se: „Tati, co to je mozek?“ „Dej mi pokoj, já mám v hlavě úplně jiné věci!“

Jaký je rozdíl mezi divadlem a Poslaneckou sněmovnou? V divadle jsou dobří herce, ale špatně placení. Ve sněmovně je to naopak

Zprávy ze zemědělské výstavy: „Příchodem pana ministra konečně začala prohlídka dobytka.

S HUMOREM SE VŠE LÉPE ZVLÁDNE

Přejeme k narozeninám

leden

Bednář Karel, Bernátová Milada, Čepicová Jiřina, Dobiáš Miroslav, Dudová Zdenka, Fábík Alexander, Frieberová Anna, Fuksová Věra, Habáňová Jana, Horáková Jarmila, Hrdinková Helena, Kuchařová Alena, Marková Irena, Michálková Marie, Mitáčková Marie, Mošťková Božena, Navrátilová Božena, Pajdllová Jaroslava, Pavlíková Milada, Pavlíková Vlastimila, Petrášová Marie, Potěšilová Oldřiška, Řehák Jindřich, Skácelíková Stanislava, Stavinohová Alena, Sulanská Eleonora, Ševčíková Hana, Šmahlíková Jana, Šťastný Karel, Štěpánová Marie, Talácková Marcela, Tomčíková Hana, Vaculík Alois, Valčuhová Zdeňka, Vimmerová Vladislava, Vyňuchalová Vlasta, Zelenková Irena, Zlámalová Hana

Únor

Baranová Emílie, Dobrovolný Petr, Dosoudilová Ludmila, Doupalová Jiřina, Drbálek Miloslav, Gruber Alois, Grygar Zdeněk, Grygarová Ivona, Habáňová Ludmila, Chmeliarová Anna, Karlík Jaroslav, Klváčková Zdeňka, Kršková Žofie, Kunderová Eva, Macík Josef, Macková Danuše, Mádrová Milada, Malátek Bohumil, Melková Vlasta, Navrátilová Jarmila, Netopilová Drahomíra, Opletalová Valerie, Pavelková Milena, Rybková Ludmila, Sedláková Alena, Sekerová Věra, Skácelíková Paulína, Sládečková Ludmila, Slančíková Anna, Šromotová Oldřiška, Toboláková Sylva, Tomášková Eva, Tomčalová Marta, Uhlířová Olga, Uvíra Jiří, Uvírová Danuše, Veselovská Karla, Vitásková Ludmila, Vysloužilová Jana, Weintrittová Hana, Zamazal Antonín, Zelinková Ludmila, Zobaníková Stanislava

Březen

Boháč Zdeněk, Cahlíková Helena, Černá Drahomíra, Dobiášová Alena, Dokládálová Vlasta, Dorazilová Zuzana, Duda Josef, Duvačová Eva, Dvořáková Jitka, Fürbacherová Zlatuše, Goláňová Jaroslava, Gruberová Magda, Gybasová Marie, Haflantová Marie, Haluzík Josef, Heger Jiří, Hradilová Helena, Chodúrová Dagmar, Jaremejková Františka, Jurčíková Helena, Mitáček Antonín, Moravčík Josef, Moravčíková Marta, Nakládalová Věra, Odložilová Soňa, Ondrášová Jitka, Pokorná Zdena, Poláková Zuzana, Pořádková Věra, Rákosová Libuše, Řeháková Nadija, Sedláčková Oldřiška, Sekaninová Mária, Skácelík Martin, Stržíňková Irena, Šenovská Jarmila, Šimanská Hana, Šimarová Marie, Šomanová Alice, Vaculíková Anna, Voždová Marie, Vrbová Annelies, Vyhňák Václav, Zavadilová Zdenka, Zedková Jana, Zoubková Drahomíra

Velikonoce

Zpravodaj MO STP v Přerově. Redakční rada: Oldřiška Sedláčková, Ivana Vaculová.
Vyšel v dubnu 2022.

Telefonní kontakt:

581 217 082

Mailová adresa:

info@centrumstp.cz

www:

www.mostp.cz

Provozní doba

Pondělí:

7:30 – 12:00

12:30 – 16:00

Úterý:

7:30 – 12:00

pro veřejnost zavřeno

Středa:

7:30 – 12:00

12:30 – 16:00

Čtvrtek:

7:30 – 12:00

12:30 – 16:00

Pátek:

pro veřejnost zavřeno